

וְשִׁבְעִים אֶלֶף עֶטְרוֹת. אוֹתוֹ
הַדְּבָר טָס וְעוֹלָה וְיוֹרֵד, וְנַעֲשֶׂה
רְקִיעַ אֶחָד. וְכֵן כָּל דְּבָר וְדְבָר שֶׁל
חֲכָמָה (ס"א נְעֻשִׁים) (ס"א רְקִיעִים)
עוֹמְדִים בְּקִיּוּם שְׁלָם לִפְנֵי עֲתִיק
הַיָּמִים. וְהוּא קוֹרָא לָהֶם שְׁמַיִם
חֲדָשִׁים, שְׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים,
נִסְתָּרִים שֶׁל סוּדוֹת שֶׁל חֲכָמָה
עֲלִיוֹנָה. וְכָל אוֹתָם שְׂאֵר דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה שֶׁמִּתְחַדָּשִׁים, עוֹמְדִים
לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹלִים
וְנַעֲשִׂים אַרְצוֹת הַחַיִּים, וְיוֹרְדִים
וּמִתְעַטְרִים לְאַרְץ אַחַת,
וּמִתְחַדָּשׁ וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל אֶרֶץ
חֲדָשָׁה מֵאוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁהִתְחַדָּשׁ
בַּתּוֹרָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה טו) כִּי כֹאֲשֶׁר
הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים
לִפְנֵי וגו'. עֲשִׂיתִי לֹא כְּתוּב, אֲלָא
עוֹשֶׂה. שְׁעוֹשֶׂה תָמִיד מֵאוֹתָם
הַחֲדוּשִׁים וְהַסּוּדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.
וְעַל זֶה כְּתוּב (שם נא) וְאִשָּׁם דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע
שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ. לֹא כְּתוּב
הַשָּׁמַיִם, אֲלָא שָׁמַיִם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַה זֶה וּבְצֶל
יָדֶי כְּסִיתִיךָ? אָמַר לוֹ, בְּשַׁעֲה
שֶׁנִּמְסְרָה הַתּוֹרָה לְמֹשֶׁה, בָּאוּ
כַּמָּה רַבּוֹאוֹת שֶׁל מַלְאָכִים
עֲלִיוֹנִים לְשַׂרְף אוֹתוֹ בְּשִׁלְהֶבֶת
פִּיהֶם, עַד שֶׁכִּפְסָה עָלָיו הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. וְכַעַת שֶׁהִדְּבָר הַזֶּה
עוֹלָה וּמִתְעַטֵּר וְעוֹמֵד לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְכַסֶּה
עַל אוֹתוֹ הַדְּבָר, וּמְכַסֶּה עַל אוֹתוֹ
הָאָדָם שֶׁלֹּא יִכַּר אֶלִיָּהֶם אֲלָא
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יִקְנָאוּ
לוֹ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מִהִדְּבָר (תוֹרָה)
הַהוּא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ
חֲדָשָׁה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וּבְצֶל יָדֶי
כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ.
מִכַּאֲן שֶׁכָּל דְּבָר שֶׁנִּסְתָּר מִן הַעֵינַן,
נַעֲלָם וּמִתְכַפֶּה מִן הַעֵינַן? בְּשִׁבְלִי

עֶטְרִין. הֵיחָא מְלָה טָסַת וְסִלְקָא וְנִחְתָּא
וְאִתְעַבִּידָא רְקִיעָא חֲדָא. וְכֵן כָּל מְלָה וּמְלָה
דְּחֲכָמָתָא (ס"א אִתְעַבְדִּין) (ס"א רְקִיעִין) קִיִּימִין בְּקִיּוּמָא
שְׁלִים קָמֵי עֲתִיק יוֹמִין. וְהוּא קָרִי לֹון שְׁמַיִם
חֲדָשִׁים, שְׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים, סְתִימִין דְּרִזִּין
דְּחֲכָמָתָא עֲלָאָה. וְכָל אֲנוּן שְׂאֵר מְלִין
דְּאוּרִייתָא דְּמִתְחַדָּשִׁין קִיִּימִין קָמֵי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְסִלְקִין וְאִתְעַבִּידוּ אַרְצוֹת הַחַיִּים.
וְנִחְתִּין וּמִתְעַטְרִין לְגַבֵּי אֶרֶץ חַד, וְאִתְחַדָּשׁ
וְאִתְעַבִּיד כֹּלָא אֶרֶץ חֲדָשָׁה מֵהֵיחָא מְלָה
דְּאִתְחַדָּשׁ בְּאוּרִייתָא.

וְעַל דָּא כְּתוּב, (ישעיה טו) כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי
עוֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי וגו'. עֲשִׂיתִי לֹא כְּתוּב
אֲלָא עוֹשֶׂה, דְּעַבִּיד תְּדִיר מֵאֲנוּן חֲדוּשִׁין וְרִזִּין
דְּאוּרִייתָא. וְעַל דָּא כְּתוּב, (ישעיה נא) וְאִשָּׁם
דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם
וְלִיסוּד אֶרֶץ. הַשָּׁמַיִם לֹא כְּתוּב אֲלָא שָׁמַיִם.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵהוּ וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ.
אָמַר לִיה בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְמַסֵּר אוּרִייתָא
לְמֹשֶׁה, אָתוּ כַּמָּה רַבּוֹא דְּמַלְאָכֵי עֲלִיאִין
לְאוּקְדָא לִיה בְּשִׁלְהוּבָא דְּפּוּמָהוּן, עַד דְּחָפָא
עָלָיָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהִשְׁתָּא דְּהֵאִי מְלָה
סִלְקָא וְאִתְעַטְרַת וְקִיִּימָא קָמֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, אִיהוּ חָפִי עַל הֵיחָא מְלָה וְכִסִּי עַל הֵיחָא
בַּר נָשׁ דְּלֹא יִשְׁתַּמּוּדַע לְגַבֵּייהוּ אֲלָא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא יִקְנָאוּן לְגַבֵּיָה עַד דְּאִתְעַבִּיד
מֵהֵיחָא מְלָה שְׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה
הָדָא הוּא דְּכְתוּב וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע
שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ. מִכַּאֲן דְּכָל מְלָה דְּסִתִּים
מְעִינָא סִלְקָא לְתוֹעֲלָתָא עֲלָאָה הָדָא הוּא
דְּכְתוּב, (ישעיה נא) וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ. וְאִמָּי

עוֹלָה לְתוֹעֲלַת עֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ. וְלָמָּה

תועלת עליונה. זהו שכתוב לנטע שמים וליסד ארץ, כמו שאמרנו.

וְאָמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה. וְלֹאמַר - לאותם השערים והדברים המצינים אלו על אלו - עמי אתה. אל תקרי עמי אלא עמי אתה, להיות שתף עמי. מה אני בדבור שלי עשיתי שמים וארץ, כמו שנאמר (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו - אף כן אתה. אשרי אותם שמשתדלים בתורה. ואם תאמר שדבור של כל אדם שלא יודע עושה כזה.

בא ראה, אותו שאין דרכו בסודות התורה ומחדש דברים שאינו יודע על ברים פראוי, אותו הדבר עולה ויוצא לאותו הדבר איש תהפוכות לשון שקר מתוך נקב התהום הגדול, ומדלג חמש מאות פרסאות לקבל את אותו הדבר. ונוטל אותו, והולך עם אותו הדבר לתוך הנקב שלו, ועושה בו רקיע של שוא שנקרא תהו. וטס באותו הרקיע אותו איש תהפוכות ששת אלפים פרסאות בפעם אחת. וכיון שהרקיע הזה של שוא עומד, מיד יוצאת אשת זנונים ומתחזקת באותו הרקיע של שוא [נ"א היא] [נ"א ואיש תהפוכות] ומשתתפת עמו, ומשם יוצאת והורגת כמה אלפים ורכבות. משום שכאשר היא עומדת ברקיע ההוא, יש לה רשות ויכלת להיות טסה את כל העולם ברגע אחד.

ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי משכי העון בחבלי השוא. העון זה הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי החטאה? זו הנקבה שנקראת חטאה. הוא מושף את אותו שנקרא עון באותם חבלי השוא.

אֶתְחַפֵּי וְאֶתְכַסִּי מֵעֵינָא, בְּגִין לְתוּעֵלְתָּא עֲלָאָה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב לְנִטּוּעַ שְׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ כְּמָה דְאַתְמַר.

וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אַתָּה. וְלֹאמַר לְאַנּוּן תְּרַעִין וּמְלִין דְּמְצוּיִינִין אֵלִין עַל אֵלִין עֲמִי אַתָּה. אַל תְּקַרֵּי עֲמִי אַתָּה, אֲלֵא עֲמִי אַתָּה לְמַהוּי שׁוּתְפָא עֲמִי, מָה אָנָּא בְּמִלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שְׁמַיִם וְאַרְץ כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (תהלים לג) בְּדָבָר יי שְׁמַיִם נִעְשׂוּ, אוֹף הָכִי אַתְּ. זְכָאִין אָנּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא. וְאִי תִימָא דְמִלָּה דְכָל בַּר נֶשׁ דִּלָּא יָדַע עֲבִיד דָּא. תָּא חֲזִי, הֵהוּא דְלָאו אֶרְחִיָּה בְּרִזִין דְּאוּרִייתָא וְחֲדַשׁ מְלִין דִּלָּא יָדַע עַל בּוּרִייהוֹן כְּדָקָא יְאוּת, הֵהִיא מְלָה סְלָקָא וְנִפְיָק לְגַבֵּי הֵהִיא מְלָה (משלי טו) אִישׁ תְּהִפּוּכוֹת לְשׁוֹן שְׁקָר, מְגוּ נּוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְדִלִּיג חֲמֵשׁ מָאָה פְּרָסֵי לְקַבְלָא לְהֵהִיא מְלָה וְנִטִּיל לָהּ וְאָזִיל בְּהֵהִיא מְלָה לְגוּ נּוֹקְבִיָּה וְעֲבִיד בָּהּ רְקִיעָא דְשׁוּא דְאַקְרִי תַהוּ. וְטַס בְּהֵהוּא רְקִיעָא הֵהוּא אִישׁ תְּהִפּוּכוֹת שִׁיתָא אֲלִפֵּי פְּרָסֵי בְּזַמְנָא חָדָא. כִּיּוֹן דְּהֵאִי רְקִיעָא דְשׁוּא קָאִים נִפְקַת מִיַּד אֲשֶׁת זְנוּנִים וְאַתְקִיף בְּהֵהוּא רְקִיעָא דְשׁוּא (נ"א היא) (נ"א ואיש תהפוכות) וְאַשְׁתַּתְּפַת בִּיהּ וּמִתְמַן נִפְקַת וְקַטְלַת כְּמָה אֲלִפִין וְרַבּוּוֹן, בְּגִין דְּכַד קִיִּימַת בְּהֵהוּא רְקִיעָא אִית לָהּ רִשׁוּ וִיכְלַתָּא לְמַהוּי טַס כָּל עֲלָמָא בְּרַגְעָא חָדָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ה) הוִי מוֹשְׁכֵי הָעוֹן בְּחַבְלֵי הַשְּׁוֹא. הָעוֹן דָּא דְכוּרָא. וְכַעְבוֹת הָעֲגֵלָה חֲטָאָה. מֵאֵן חֲטָאָה, דָּא נּוֹקְבָא דְאַקְרִי חֲטָאָה. אִיהוּ מְשִׁיף הֵהוּא דְאַקְרִי עוֹן בְּאָנּוּן חַבְלֵי הַשְּׁוֹא. וְלְכַתֵּר כַּעְבוֹת הָעֲגֵלָה חֲטָאָה, לְהֵהִיא נּוֹקְבָא דְאַקְרִי חֲטָאָה, דְתַמָּן וְאַחַר כֵּן כַּעְבוֹת הָעֲגֵלָה חֲטָאָה, אֶת אוֹתָהּ הִנְקִיבָה שְׁנַקְרָאת חֲטָאָה, שְׁשֵׁם הַתְּגַבְרָה לְהִיּוֹת טַסָּה